

Lisa

Verujem samo u dobro u ljudima

Lisa - 01/02/2010 18:01:00

„Kakve su ti misli, takav ti je život“ - moto je pevača grupe Legende IVANA MILINKOVIĆA. On uživa u druženju sa osobama od kojih može nešto da nauči, a najsvetlija tačka su mu sin Filip i supruga Mica

Poštovaoci njihovih pesama navikli su da se veliki koncerti grupe Legende u Beogradu održavaju samo tokom zime. Tako će, tradicionalno, šestog i sedmog februara ovaj šestočlani bend nastupiti u Sava Centru po 44. i 45. put od 1995. godine, kada su počeli da pevaju i sviraju u poznatoj beogradskoj dvorani. Legende rade tokom cele godine, a do danas su održali oko 1.400 koncerata širom Srbije, Crne Gore, Makedonije, Bosne i Hercegovine, Mađarske, Poljske, Kipra, Švedske, Slovenije, Švajcarske, Austrije, Kanade, Nemačke, Australije, Amerike i Rusije. Članovi grupe su: Zoran Dašić (kompozitor, tekstopisac, bas-prim, gitara i prateći vokal), Lazar Marin (gitara, prateći vokal), Pero Krznanić (bas gitara, prateći vokal), Želimir Vasić (bubnjevi, udaraljke, prateći vokal), Predrag Stojković (klavijature, klavir i aranžmani) i Ivan Milinković (pevač).

Ivane, beogradska publika ima priliku da uživo sluša Legende u ovom periodu. Gde nastupate tokom godine?

Legende pevaju i sviraju tokom svih 12 meseci. Ne želim time da mašem i da se hvalim, ali mi pre i posle koncerata u Beogradu i Novom Sadu održimo od 50 do 150 nastupa.

Kada bismo izbrojali ljude koji u toku jedne godine dođu u Sava Centar na naše koncerte, došli bismo do pune Arene, sa sve mestima za stajanje. To je informacija za Ginisa u uslovima u kojima poslednjih godina u Srbiju dolazi i nastupa sve više pevača iz susednih zemalja i u kojima je domaće tržište postalo „mala bara sa mnogo krokodila“. U januaru imamo kratak zimski odmor (kada idemo na skijanje ili se odmaramo na planini), a leti koristimo duži godišnji.

*Često pravim kreacije od voća i povrća, a kad ih vide, gostima bude žao da pojedu te figure
Čime putujete na nastupe?*

Naš prijatelj Boban ima firmu koja nam godinama iznajmljuje kombije sa nekoliko kreveta. Kao članovima grupe kojima je posle nastupa odmor najpotrebniji, bubnjar Žak i ja obavezno u povratku odspavamo po jednu turu. To nam posebno prija kada imamo spojenih po nekoliko koncerata. Vremenom sam shvatio da moram da budem odmoran i svež za svaki nastup. Pošto je moj instrument deo mog tela, držim se parole „u zdravom telu, zdrav glas“. Neophodno je da se relaksiram, da odmorim kičmu i da kao rezultat dam maksimum ljudima koji su platili kartu i koji od koncerta očekuju najbolje. Umetnik na sceni treba da zablista.

Kako to uspevate?

Ne možete da zablistate, a da sebi zakidate na nekim stvarima tokom same pripreme. Nisam narcis ali sam esteta po prirodi i slažem se da publika treba na sceni da vidi osobu lepe i prijatne spoljašnjosti. Svakome od nas je iskonski, bogom dano da prepozna ono što je lepše i bolje za njega. Naravno da je bitno da je kvalitet osnova svega toga.

Bavite li se sportom?

Tri puta nedeljno radim vežbe na loptama, kao i sklekove, trbušnjake i zgibove. I kad imam mnogo obaveza, uvek nalazim vremena za rekreaciju jer sam shvatio da mnoge stvari u životu mogu lakše da se prebrode kada ste lepši sebi i drugima. I supruga i ja imamo visoke kriterijume. Mica voli da kaže da ne priznaje ništa dok mi ne vidi pločice na stomaku. Ali, pločice smo ipak ostavili za keramičare, mada sam, iskreno, blizu da ponovo stignem do njih. Trudim se. Moje lice je po prirodi mršavo, pa ako se suviše stešem u telu, u faci ispadam kao da sam izašao iz logora. Treba napraviti balans.

Kako ste obeležili 20 godina rada u grupi Legende?

Nismo to objavljivali na sva zvona. Jubilej sam obeležio radno, sa željom da me glas u narednim godišnjicama služi isto, ali i bolje. Kada je reč o našem istorijatu, grupa Legende prvobitno se zvala Čarolija, ali nam je ubrzo Bora Đorđević, Dašin privatni, ali i kum grupe, dao sadašnje ime.

Jesu li proletele prve dve decenije?

Prve nastupe sa Legendama imao sam početkom devedesetih godina u restoranu „Milošev konak“. Sećam se kada smo sa Borom Čorbom, koji nas je zapazio na jednoj svirci misleći da ćemo postati najslušanija kafanska grupa, otišli kod Stanka Terzića u PGP da objavimo prvenac. Prvi tiraž je štampan u nekoliko hiljada primeraka, a ubrzo smo stigli do 50.000 i 100.000 prodatih albuma. Daša i Bora danas često umeju u šali da kažu da su napokon došli do toga da mogu da stanu jedan pored drugog kao dva velika imena na našoj muzičkoj sceni.

Mnogo radite, stalno ste na putovanjima... Kako „punite baterije“?

Umesto odgovora na to pitanje, citiraću oca Tadeja koji je rekao: „Kakve su ti misli, takav ti je i život“. Uživam u druženju sa ljudima od kojih mogu nešto da naučim. Moj stav u životu je da neću da verujem u loše, pre svega ne želim da u ljudima verujem u ono loše.

Neka ispadnem naivan - želim da ispadnem naivan, ne toliko da bih se debelo opekao, ali treba malo. Ako se opečem ili ako me zaboli, to je znak da živim u stvarnosti. Uvek ću biti siguran u ljubav ka drugome: ka supruzi, detetu, prijatelju, koja me nikad neće napustiti ukoliko me taj neko ne razočara. U najtežim fizičkim momentima, kada se mnogo toga skupi pa bude teško, najsvetlija tačka su mi sin Filip i supruga Mica. Porodica i ostvarenost su dve najlepše stvari koje obeležavaju čovekov život. To je moja droga, moj narkotik – poznavanje najpozitivnijeg u onome što se dešava oko mene i što me okružuje. To me vraća u punu formu.

Poznato je da je vaša supruga Mica bila vaša obožavateljka kada ste počeli da se zabavljate. Jesu li vam ostale brojne obožavateljke možda zamerile što ste oženili baš nju?

Mica me je izdvojila iz mase potencijalnih partnera pre svega zbog moje ličnosti koju je upoznala kroz moje pevanje. Tako je saznala koji je moj duševni princip, moja bit, ne ono što je spolja, već unutra, ono što je mogla da čuje kroz emocije i pevanje. Na prvi nastup Legendi došla je po nagovoru kumova, a do tada je naše pesme inkognito slušala kod kuće.

Savetuje li vas Mica kada je reč o radu grupe Legende?

Naravno. Ona danas, htela-ne htela, direktno učestvuje u mom poslu. Često je pitam za savet o oblačenju i izgledu, jer mi moda nikad nije bila u prvom planu. Mica prva preslušava naše nove pesme koje niko do tada nije čuo. Moram da priznam da joj ipak pomalo nedostaje bajkovit pogled na naš rad iz ugla prave obožavateljke koja dok je u publici vidi samo jednu stranu ovog posla, a ne i sve ono što se dešava do momenta kada izlazimo na scenu.

Živate sa suprugom, sinom Filipom i Aleksandrom, Micinom ćerkom iz prvog braka. Da li ste strog otac?

Prema Filipu smo oboje strogi onoliko koliko je to potrebno prema sedmogodišnjem dečaku. Trudimo se da ga zaintrigiramo da u životu sam istražuje, da poštuje roditelje i da donosi zaključke o tome šta je dobro za njega, a šta ne. Filip zna da su mama i tata njegovi najbolji drugari. Učimo ga da se emotivno izražava i da kroz život mora da ide srcem. Evo, jutros mi je rekao: „Tata, ja sam recikliran, imao sam noćnu moru, ali reći ću ti kasnije o čemu je reč.“ Nakon dva minuta otkrio mi je da je sanjao da je devojčica koja mu se dopada zaljubljena u drugog dečaka.

Kakav odnos imate sa Aleksandrom?

Ona je sada u pubertetu koji, sam po sebi predstavlja lude godine, a koje ona nosi na veoma lep način. Vrlo sam zadovoljan kao njen čika Ivan (ne mogu da kažem kao drugi roditelj jer je tata jedan). Kad smo se upoznali, ja sam joj rekao: „Sine, ja sam čika Ivan, trudiću se da ti budem najbolji drug.“ Anja na vrlo smiren način doživljava taj buran tinejdžerski period, i ona kao i svi vršnjaci ima školske i ljubavne probleme, ali sve to ide u rok službe. Njen otac aktivno učestvuje u odrastanju, a mama joj je veoma dobra drugarica. Anju često pitam za mišljenje o radu grupe Legende, i iako ume da bude surovo realna u komentarima, volim da je poslušam jer je iskrena. U životu je veoma važno to osvešćivanje, odnosno ti mali šamari koje dobijate od ljudi do kojih vam je stalo. Najbliži su uvek najobjektivniji jer od nas traže najbolje, a posebno zbog toga jer našim radom i njih predstavljamo u najboljem svetlu.

Ne želim time da mašem i da se hvalim, ali mi pre i posle koncerata u Beogradu i Novom Sadu održimo od 50 do 150 nastupa po Srbiji i okolnim zemljama.

„Supruga kuva laganu hranu, sve pržimo na maslinovom i ulju od grožđa, a bela ili plava riba često je na trpezi. Moja parola, kada je reč o hrani, glasi: Ne živim da bih jeo već jedem da bih živeo“

Tekst: Nenad Blagojević
Foto: Đorđe Popović
